

נתו אלפי נונביס

מוחמד ריזה יוספי - עלי מאפקהרי

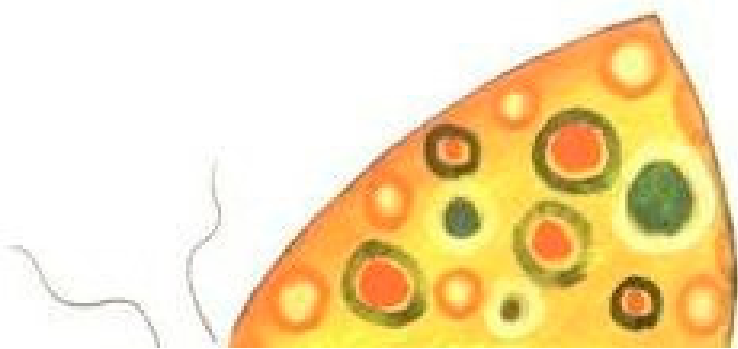

היה זה לילה נפלא. הירח נראה כמו
עריסת תינוק בשמיים. כוכב קטן ישן על
הירח. הירח התנדנד כמו עריסה והכוכב
ישן כמו תינוק.
הירח נע לאט בשמיים. כה לאט שהכוכב
לא התעורר כלל וחלם חלומות פז.

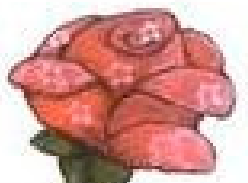
**פתאום הופיע ענן שחור והכה בירח בחוזקה.
הירח נרעד והכוכב הקטן נפל ממנו.
הוא ירד מטה, מטה עד שנחת על כנף של פרפר.
הפרפר התעורר ושאל "מה זה? מה קרה?"**

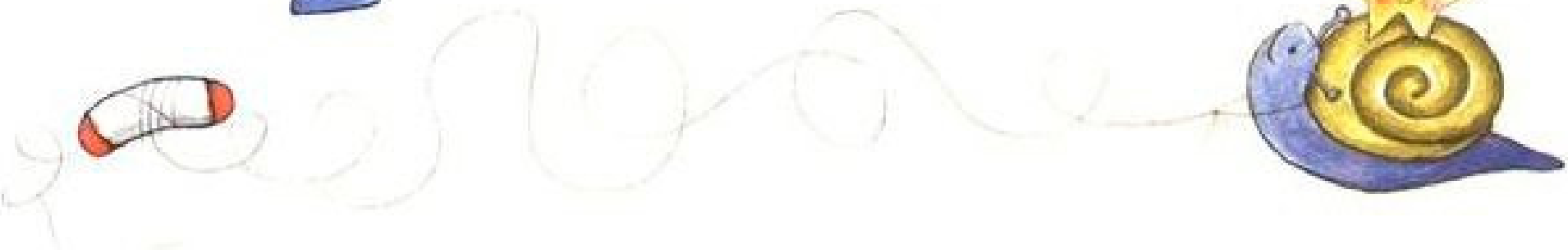

הכוכב הקטן קפץ אל ניצן של
פרח. גם הניצן התעורר וקרא
"מה זה? מה קרה?"
הכוכב אמר "סליחה, נרדמתי
בשמיים."

הפרפר ראה את עקבות הכוכב
על כנפיו. הוא אמר לפרח "ראה,
נעשיתי לפרפר עם כנף כוכב."
הפרח נפתח. הוא נראה כמו כוכב
גם הוא, ואמר "ראה, אני כמו
פרח כוכב."

הכוכב הקטן היה מנומנם. הוא הביט
על הפרפר ועל הפרח, וראה שהם
מאושרים. הם אמרו "כוכב קטן, חבל,
אבל אתה לא שייך לכאן. מקומך
למעלה, בשמיים."
"נרדמתי בשמיים" אמר הכוכב
"ופתאום נפלתי."
הפרפר אמר "תודה לך שעשית מהכנף
שלי כוכב."
גם הפרח אמר "כן, תודה שעלי
הכותרת שלי הם כמו כוכבים. עוד לא
ראו כאן פרח כמוני."

עם השחר אמר הפרפר "תתארח אצלנו,
כוכב קטן. שב על כנפיי ואסיע אותך".
הפרח הניח עלה אחד בין כנפי הפרפר.
הכוכב נשכב על העלה והפרפר התעופף.
הוא עף עד פלג מים מבעבע ושם הניח
את הכוכב. אמר לו "רחץ פניך במים."
הכוכב קפץ למים והתרחץ בהם.

פּלג הַמַּיִם שֶׁמַּח וְאָמַר לְכוּכַב הַקֶּטָן "בְּרוּךְ
בוֹאֵךְ. אֶתְּהָ נַחְמַד וַיִּפֶּה, וּמַכְסֶּה אוֹתִי בְּאוֹר
כוֹכְבִּים. אֲבָל לְמָה יֵרֶדֶת לְכֹאֵן?"
הַכוּכַב סִיפֵר לוֹ שֶׁנִּרְדָּם בְּשִׁמְיִים וּפְתָאוֹם
נִפְל.

"בֵּאת לְמַקּוֹם יִפֶּה" אָמַר הַפֶּלֶג "שְׁחָה בְּמַיִם
שְׁלִי וְאוֹבִיִּל אוֹתְךָ לְמַקּוֹמוֹת יִפִּים אַחֲרַיִם."

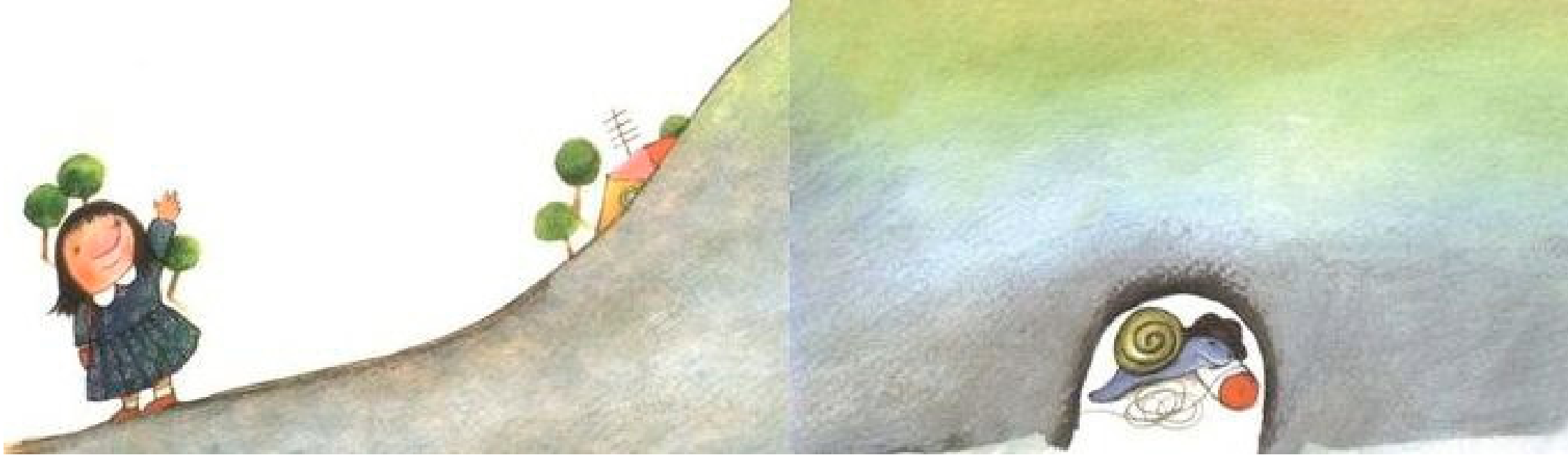
הכוכב הקטן שחה עד שהגיע לילדה,
שישבה ליד המים ובכתה. הכוכב ריחם
עליה וכשלקחה קצת מים מהפלג הכוכב
עלה על היד שלה. היא הביטה עליו
בפליאה. דמעה נפלה על הכוכב והפכה
לכוכב זעיר. כל דמעותיה נעשו לכוכבים.
היא השחילה אותם על חוט ועשתה
מחרוזת לצווארה.

הילדה לא בכתה יותר. "תודה לך
שהפכת את דמעותיי לכוכבים, אך
למה אתה כאן?"
והכוכב הסביר שוב "נרדמתי בשמיים
ונפלתי פתאום."
הילדה אמרה "בוא אתי להר. תראה
כמה יפה שם."

הכוכב ישב בשערות הילדה והיא
עלתה להר מכוסה בשלג. הכוכב
התגלגל בשלג ופסגת ההר נראה
כמו אלף כוכבים.
אמר ההר "שלום כוכב קטן. תודה
שכיסית את פסגתי בכוכבים רבים.
אך מה מעשיך כאן?"

**"נרדמתי בשמיים ונפלתי" אמר הכוכב
הקטן.**

**ההר הצביע על ענן לבן ואמר "נסה
לעלות על הענן הזה ולהביט ממנו
למטה."**

**הכוכב הקטן עלה על הענן הלבן וזה
התרומם אתו למעלה. הענן שאל "למה
אינך בשמיים?"**

"ואני עייף כבר, עייף מאוד."

**"נרדמתי ונפלתי מלמעלה"
הסביר שוב הכוכב הקטן.**

הענן הלבן עלה עוד יותר גבוה, עד
שהגיע לשמיים. הוא ניגש לירח
שהתנדנד בשמיים כמו עריסה, העביר
את הכוכב הקטן לירח ואמר לו "לילה
טוב".

ירד לילה. עכשיו הכוכב
הקטן לא היה מנומנם יותר.
הוא ישב בתוך הירח, קרץ
ונצנץ אל הפרפר, אל הפרח,
לילדה, להר ולענן הלבן.
איזה נצנוץ נהדר!
כמו אלפי כוכבים!